

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ : ಒಂದು ಗ್ರಹಿಕೆ

ಮಂಜುಳಾ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಫಾಮ್ ದಚ್ಚೆ ಕಾರ್ಯೋಚನೆ, ಹಾನಗಲ್, ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ

Abstract:

ವಸಾಹತುಳಾಹಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿ ಹೋಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಂದು ರೀತಿಯ 'ವಿಸ್ಕರಣೆ' ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೂ ಹೊರತಲ್ಲ. ಅಸಂಖ್ಯೆ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೌಶಲಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದರೆ, ಆ ಕೌಶಲಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕುತ್ತಿದ್ದು. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ದೇಶದ ಯುವತ್ಕಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅವರ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀಡಿದರೆ ಅವರು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಬಲ್ಲ ಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮೇಂದ್ರಿ ಸಂಗಮದಂತಿರುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ - ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಯುವತ್ಕಿಯನ್ನು ಕ್ಷೋಡಿಕರಿಸಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ತಂದು ಕೌಶಲ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ಕುಶಲ ಭಾರತವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

Keywords: ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ವಾತಾವರಣ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿರುವ ಪ್ರತಿ ಐವತ್ತು ಕೆ.ಮೀ.ಗೂ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಬದಲಾಗುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತು ಉತ್ತಂಗಕ್ಕೆ ಏರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ಅಸಂಖ್ಯೆ ಕೌಶಲಗಳಿದ್ದವು. ಮುಖ್ಯಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದಾದಂತಹ ಸೀರೆ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದುದ್ದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಾವಿರಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಸ್ಥಳಗಳು ವಿವಿಧ ಕೌಶಲಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದರೆ ಇಳಕಲ್ ಸೀರೆ,

ಗುಳೇದಗುಢ್ಢದ ಕಣ(ರವಿಕೆ), ಧಾರವಾಡದ ಪೇಡಾ, ಬೆಳಗಾವಿಯ ಕುಂಡಾ, ಅಮೀನಗಡದ ಕರದಂಟು, ಮೈಸೂರು ರೇಷ್ಟೆ ಸೀರೆ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಗೊಂಬೆಗಳು, ಬೀದರ್ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮೇಂದ್ರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕೌಶಲಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಕಾಂಜಿವರಂ ಸೀರೆ, ಕಾಶಿಯ ಜಮಟೆ, ಕಾಶ್ಮೀರದ ಕೇಸರಿ, ಗೋವಾದ ಫೆನ್ನಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥದ್ದು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಅಪಾರ ಕೌಶಲಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ನೀಡುವಷ್ಟು

ಉದ್ಯೋಗಜನ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿದ್ವರು ಎನ್ನವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಶ್ರಮ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ, ತಮ್ಮ ವರ್ಣಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಗುರುತಿಸಲಾದ ವೃತ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಯ ಬಂದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾರೋ ತಯಾರಿಸಿದ ಪರ್ಯಾದ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ; ಬದಲಿಗೆ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಉದ್ಘವವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಲವು ಕೌಶಲಗಳು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಶ್ರಮದ ಪದ್ಧತಿ ಶಿಧಿಲವಾದರೂ ಕೊಟುಂಬಿಕವಾಗಿ ಒಂದಿದ್ದ ಹಲವು ಕೌಶಲಗಳು ಕುಟುಂಬ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾಷಾ ಹಿನ್ನಲೆಯಿಂದ ಒಂದ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ದೇಸಿ ಕೌಶಲಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪರಿಸರದ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಿತರ ಕೌಶಲಗಳು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿವೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ದೇಸಿ ಕೌಶಲಗಳೂ ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ- ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ;

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ-ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಶ್ರೀವಳಿಗಳು ಹೇಗೆ, ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ,

ಯಾರಿಂದ, ಯಾರಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಯಾಶೀಲವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು. ಅಲ್ಲದೇ, ಇವುಗಳು ಹೇಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತಾ ಅಂತಸ್ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಲೇ ಒಂದರ ಶ್ರೀಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮೇಣಿ ಸಂಗಮದಂತಿರುವ ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವಹನಗೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅನನ್ಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ/ಸಮುಚ್ಛರ್ಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪರಿಷರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮನುವಿಗೆ ಲಾಲಿ ಹಾಡುವಾಗ, ಶಿಶುವಿಹಾರ ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಳ ಹಾಡು (ditty), ಒಗಟು, ನಾಲಗದೊಡರು (tongue-twister) ಅಥವಾ ಎಂಜೆ ಪ್ರಾಶಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವಾಗ;

ಅಭ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾಡುಗಳು, ಸ್ವಾತ್ಮಗಳು, ಪುರಾತನ ಆಟಗಳು ಮತ್ತು ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವಾಗ; ತಾಯಿಯಾದವರು ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಲಿಯುವುದು, ನೇಯುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಕೆಂಡಿಮಾಡುವುದು, ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ;

ರೈತನೊಬ್ಬ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಕಲಿತ ಕೌಶಲವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿಂದ ವಾತಾವರಣದ ಮೇಲೆ, ಬಿತ್ತನೆ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವಾಗ;

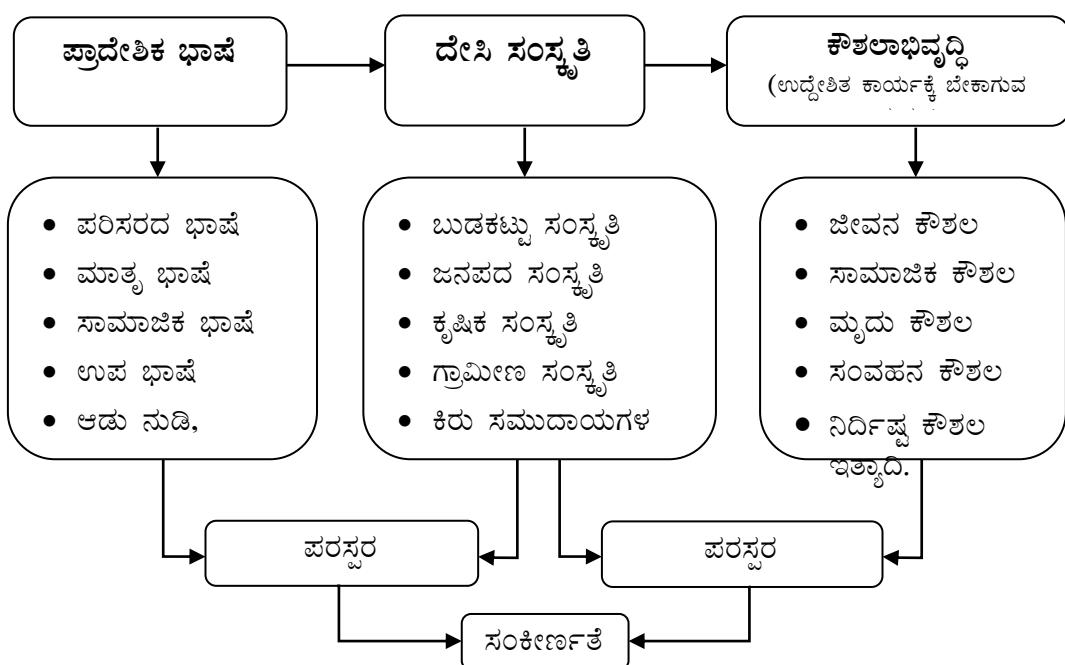
ಹಳ್ಳಿಯ ಕರಪುಶಲಿ, ಬಡಗಿ, ಜಮ್ಮಾರ, ಕಮ್ಮಾರ, ಕೆತ್ತುವವ, ಏಪಾಯಿ ಮಾಡುವವ, ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿವವನು, ತನ್ನ ಪಾರಸುದಾರನಿಗೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿವ, ಪದುರೆಗೆ ಲಾಳ

ಕರ್ತೃವಾದ ಕುರಿಗಳ ಉತ್ಸಹಯನ್ನು ಕ್ರತ್ಯಾರಿಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಾಗ;

ಇಂಥಹ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮದಂತಿರುವ ‘ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ-ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ’ಯು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯೇ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ - ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕನಾಡಿಕದಲ್ಲಿ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಉಪಭಾಷೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಭಾಷೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನಂತ್ಯ ಕೌಶಲಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಜನರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಜನತೆಯು ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೌಶಲಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖತೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆ ಕೌಶಲಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿರುವ ಪರಿಸರದ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಸರಪಣಿಯಂತೆ ‘ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ - ದೇಸಿಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ’ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಪರಸ್ಪರ ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಮೂರಕವಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತಸ್ಸಿಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅದನ್ನು ರೇಖಾಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ತೋರಿಸಬಹುದು.

ರೇಖಾಚಿತ್ರ-1, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ - ಒಂದು ಗ್ರಹಿಕೆ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ-ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಕೌಶಲಗಳು ಹೇಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಸಾಮಧ್ಯ- ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ‘ಗಣೇಶದೇವಿ’ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿ ‘After Amnesia’ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಭಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ವಿಜ್ಞಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ‘ವಿಸ್ರೇರಣೆ’ ಬಂದು ಹೋಯಿತು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿ ಹೋಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಹಿಂಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯು ‘ದೇಸಿ’ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮನಸ್ಸುಗಳೊಳಗೆ ಕೀಳಿರಿಮೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಹಿಂಗೆ ಕೀಳಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮೌಲ್ಯ ಭಾಷೆ, ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ‘ಪರಕೀಯ’ಹಾಗುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ‘ಅನ್ಯ’ಹಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದೂ ಇದೇ.

ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ವಿಮುಖರಾದಂತೆ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ದೇಸಿ ಕೌಶಲಗಳು ‘ವಿಸ್ತೃತಿ’ ಹೊಂದುತ್ತ ವಿನಾಶದತ್ತ ಹೋದವು. ಕೊನೆಗೆ ಶುರೂಕಮಿಗಳು ತಾವು ತಯಾರಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಲಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ವಸ್ತು-ಸಾಮರ್ಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಗಡಿಯಾರ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶುರೂಕಮಿ ತನ್ನ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಜಮಾರ್ಕ ಸಹ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾರ್ಬಾನೆಗಳು ತಯಾರಿಸಿದ ಹರಿದ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂಗೆ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶುರೂಕಮಿಗಳು ಸೃಜನಶೀಲ ಕೌಶಲದಿಂದ ಏಕತಾನತೆಯುಳ್ಳ ವೃತ್ತಿಗೆ ಇಳಿಯವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಹಿಂಗೆ ಬೃಹತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೌಶಲಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗದೆ, ತಮ್ಮ ಮಾರುಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮಾದರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಏಕತಾನೀಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಕರಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಬಯಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಿದ್ದು ಸತ್ಯ. ಈ ಕೌಶಲಗಳು ವಿನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತಿಲೇ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬರುಬರುತ್ತಾ ಮಾಯವಾಗಿ, ಆ ಸಾಫಾವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ನೇರದಲ್ಲಿ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದು ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಆಳವಾದ ಕಂಡಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ “ಸರ್ಕಾರವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು” ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಕೂಡ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅವರ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಹೊರ ತಂದಿದ್ದ ದೇಶ ಕೌಶಲಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬುಂದಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಕೇವಲ ಆರುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಜರ್ಮನ್, ಪ್ರೆಂಚ್, ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ನ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಜಾಳನವನ್ನು ಸಂವಹನ ಮಾಡಬಲ್ಲಂಪ್ಪು ಶಕ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇನ್ನಿತರ ಯಾವುದೇ

ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಬೇದುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಧ್ಯರೂ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಆ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ದೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಬಹುರೂಪಿ ಕೌಶಲಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಧಾರು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಕೌಶಲವುಳ್ಳ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೌಶಲವುಳ್ಳ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವೇ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ವಾಹಕತ್ವಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಾದವೆಂದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಮೆಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಆಳವವರ್ಗದ ಇಜ್ಞಾತಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವರ್ಗದ ಅರ್ಥಿಕ ಹಪಾಹಿತನ.

ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಂಪರಾಗತ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಗೂ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ಜೊತೆ ಬೆಸೆಯುವ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮುದಾಯ ಆಧಾರಿತ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಗೂ ಬಹಳ ದೂರದ ಅಂತರವಿದೆ. ಈ ಅಂತರವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಕಾಲದ ಕಾಣ್ಣೆಗಳ

ಜೊತೆಗೆ ಅನುಸಂಧಾನಗೊಳಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ತುರ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಇಂದಾಗಬೇಕಿದೆ.

ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯ (Economic Zone) ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅವರ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ವೃತ್ತಿಗೂ, ಉತ್ಪಾದನೆಗೂ, ಸಮಾಚೋ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಬೆಸುಗೆ ಆಗುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಕೌಶಲಗಳು ಇಂತಹ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮನೆಷ್ಠೇತನಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೃಹತ್ ಉದ್ದೇಶಗಳು ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಕರ್ತವುಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಾನವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು, NGO ಗಳು, ಜನತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೌಶಲಗಳ ಮತ್ತು ಉಪಕೌಶಲಗಳ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಆಂದೋಲನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಮೆಕೊಂಡು ‘ದೇಸಿ ಕೌಶಲಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್’ ಒಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೌಶಲ ಸಚಿವಾಲಯ (Ministry of Skill Development and Entrepreneurship) ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ಸಚಿವಾಲಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾಗತಿಕ ಆಧುನಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ತಾಜಾತನ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟಿ, ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೌಶಲದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸರಕುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಕ್ಯಾರಿಕೆಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗಂತ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು ತಯಾರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಅರ್ಥಕವಾದರೂ ಗ್ರಾಹಕರು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ,

ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈಕ್ಯಾಗುವ ಸೌಂದರ್ಯ, ವಿನ್ಯಾಸ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಂತಾದ ವೈಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕರಕುಶಲ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಉತ್ಪಾದನೆ ರೀತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರ ಶ್ರಮ ಕೂಡ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಕೌಶಲದ ಎದುರು ಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದು ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ ಯಾವುದೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜೋತೆಗೆ ಮನರ್ಷಸ್ವಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ತನ್ನ ಅನನ್ಯತೆ (unique) ಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ, ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯವಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಕಾಲೇಜಗಳು ತಮ್ಮ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮನರ್ಷವಿಮುಕ್ತಿಸಬೇಕೆದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾಷಾಭೋಧನೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಕಾನೂನು, ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲವನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೌಶಲದ ಕಲಿಕೆಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಯಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ/ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು.

ಸಮಾರೋಹ

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶ್ವ ಕೌಶಲಗಳು ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಆಯಾ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು

ಎತ್ತಿಹಿಡಿದರೆ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮಣಿ ಸಂಗಮದಂತಿರುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ - ದೇಸಿಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಮಾರಕವಾಗಿರುವುದರ ಜೋತೆಗೆ ಒಂದರ ಏಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾ, ದೇಶ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಯುವಕರನ್ನು ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಆರ್.ಡಿ.ಜಿ. (ಸಂ.). (2019). ಕನ್ನಡ ಅಂದು ಇಂದು ಮುಂದು. ಸಪ್ಪ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.
- ದೇವಿ ಜಿ.ಎನ್. (2017). ಆಘ್ರಾ ಅಷ್ಟೇತಿಯಾ: ತ್ರಿಧಿಷ್ಣಾ ಅಂಡ್ ಜೇಂಜ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಲಿಟರರಿ ಶ್ರೀಟಿಸಿಸಮ್. (ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿ). ದಿ ಓರಿಯಂಟ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ್‌ನ್.
- ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ. (2018, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 31). ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂದು ನೀಲನ್ನಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿ.
- ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ. (2018, ಏಪ್ರಿಲ್ 06) ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿ.
- ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್. (ಸಂ.). (2006). ಆದಿವಾಸಿ ಆಶ್ವಾನ ; ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ ಹಿ.ಶಿ. (ಸಂ.). (2014). ಜಾನಪದ ಗ್ರಹಿಕೆ ; ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕನಾಂಟಿಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ.
- ಸುನಿಲ್ ಸಹಸ್ರಭಾದ್ರ (ಮೂ.) ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಅನು.). (2003). ಅಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗಾಂಥಿಯ ಸಂಖಾರ. ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ.